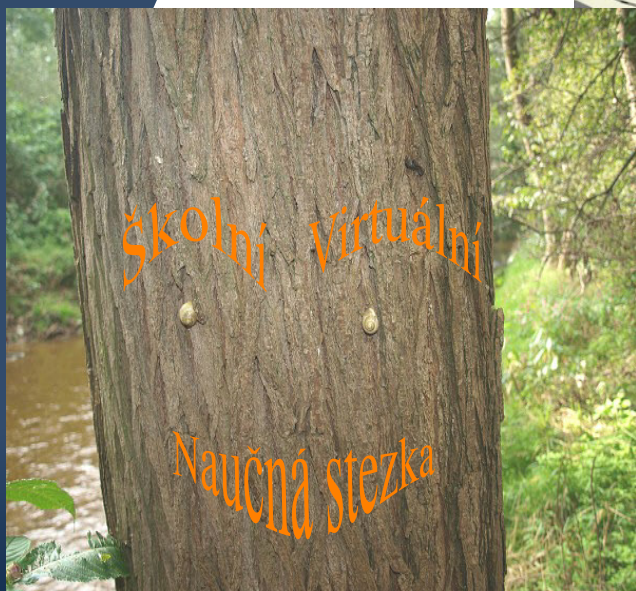

MASKOT

ZVLÁŠTNÍ VYDÁNÍ

ŠKOLNÍ VIRTUÁLNÍ
NAUČNÁ STEZKA

číslo I listopad 2010

Kdo jsme

Osmáci

Jsme žáci osmé třídy českovelenské základní školy. Na začátku školního roku se bývalé „áčko“ a „béčko“ spojilo v jednu třídu. Názory na spojení jsou různé, a jako příklady uvádíme: „Je to nejbájenější věc“ nebo „Ale dvouměsíční prázdniny by byly lepší“ ☺. Ve spojené třídě se objevila i láska. No prostě typičtí puberťáci. Když jsme se to poprvé dozvěděli, určitě velká většina byla proti. Teď jsme se však spojili ve společné

práci.

Zabýváme se přípravou školní virtuální naučné stezky. V tomto projektu nám pomáhá pět učitelů, které Vám představujeme na jiném místě časopisu.

Celkově jako třída máme velmi kamarádský vztah. Každý má jiné zájmy a baví ho jiné aktivity, ale dohromady jsme velmi vyvážení. Každý je dobrý v něčem jiném a navzájem si pomáháme. V rámci projektu jsme naši třídu rozdělili na pět skupin. Každá skupina se bude zabývat různými aktivitami. V naší třídě jsme také sestavili redakční radu, která se snaží vytvářet časopis. Jak až úspěšně se nám to podařilo, to můžete posoudit sami... K jednotlivým skupinám:

V této skupině je 5 žáků. Představovat je začneme zleva: první žák je **Jan** (Honza), Má stále dobrou náladu, ač často nemá proč. Druhý je **Petr**, který většinou mlčí, ale když něco řekne, tak to stojí za to. Třetí **Marek** má samé jedničky a většinu času tráví pro ostatní nepochopitelnými věcmi třeba hraje na akordeon .

Čtvrtá je **Klára**, čas ve třídě tráví velice potichu a snaží se „zmizet“ v davu. Jako další se na Vás usmívá **Eliška**, která je taky velice tichá (především o přestávce), ale většina lidí ani netuší, co se v ní skrývá.. Poslední z této skupiny je **Silva**, která je velice podobná Elišce, tak také není divu, že jsou nejlepší kamarádky.

Z druhé skupiny je jako první **Martin**, je tam jediný kluk. Čas o přestávce tráví výhradně s kartami BANG! Pořád se směje.

Druhá z této skupiny je **Klára**, je pesimistka a málokdy se usměje.

Třetí je Vendula, která je opatrnější a uzavřenější než ostatní.

Čtvrtou na naší fotografii je **Veronika**, která se pořád směje. A je jednou z nejpřátelštějších holek v naší třídě.

A poslední na této fotografii je **Nikola**, která občas vynechává školní docházku, ale když někdo potřebuje pomoc tak pomůže.

Jako 1. zde je **Veronika**, o které jsem už psal, takže ji teď přeskočím.

O trochu výš nad Veronikou je **David** (davča), má dobré známky, je s ním sranda a jen tak něco ho nenaštve.

O trochu dál a pod Davčou stojí **Monika** je nejlepší kamarádka Týny.

Nad Monikou je **Martin** (Řepy). Jeho sarkasmy překvapí často i jeho samotného. Pokud se chcete zasmát vyhledejte ho.

Další je **Kristýna** (Týna). Snaží se ke každému chovat přátelsky. Její nejlepší kamarádka je Monika. Nejčastějším tématem jejich hovorů jsou co asi???

Nad Týnou je **Martin** (Mrazík), který je většinou strůjcem zábavy v naší třídě, vždy ho poznáte podle chybějícího zubu.

Jako poslední na této fotografii je **Iva**, zajímavé je, že právě v naší třídě má svého, povahou naprosto opačného, bratra. Je tichá, ale ráda se baví a směje.

Jako prvního zde máme **Pavla**. Pavel je cirkusový komediant. Jeho smysl pro humor je obdivuhodný, někdy podivný a málokdo ho chápe. Někteří učitelé mají možná dojem, že Pavel není úplně normální, my však víme svoje (pravý opak je pravdou).

Další „pán na holení“ je **Michaela** (Mia) poněkud výstřední holka. Poslouchá Jacksona a miluje hopery.

Pak je tu **Lucka**, je sportovní typ a ráda hraje basketbal. Její nejlepší kamarádka je MIA.

Čtvrtá na této fotografii je **Nikola**, také ráda hraje košíkovou a nenechá si nic líbit, když jde o hádku.

Posledním je **Petr** (Peťouš), je sportovec a nemá nejhorší známky, teprve se učí humoru českého jazyka.

První na řadě je **Jarka** velmi tichá. Tak tichá, že o ní moc nevíme. Snad jen, že se baví skoro se všemi holkami.

Další je tu **Míla**. Je svědomitá a pečlivá, každému ráda nezištně pomůže. Jen na sport moc není.

Za Mílou je **Renata**. Ta, co se nebojí klukovi dát facku, když si jí zaslouží. Proto se k ní chovejte, jak se sluší a patří. Moc ráda tancuje a je v tom fakt dost

dobrá! Skoro pořád má na tváři úsměv (teda když zrovna není matika...).

O **Ivaně** už jsme vám říkali, takže jdeme na Michala.

Michal je Ivany mladší brácha. Je to takový třídní průšvihář. Za každých okolností hájí svoje nápady (možná i přes mrtvoly).

Tak a to je celá třída. Snažili jsme se Vám ji představit, jak nejlépe jsme uměli. Snad nám po přečtení časopisu neublíží.

Možná, že v příštím čísle uvedou svoje názory pro změnu ostatní, především naše slečny, a to se pak asi budeme divit...

● Ing. Oldřich Kučera

Je managerem projektu a zároveň ředitelem naší školy. Pro školu vyjednává různé projekty, které by mohly být pro nás přínosné. Jsme rádi, že je mezi nimi i tento projekt ŠVNS, při kterém se dozvíme mnoho zajímavých věcí.

● Mgr. Pavel Cehák

V tomto projektu nás provází oborem výpočetní techniky a zpracování fotografie. Učí nás, jak máme upravovat texty a obrázky, které použijeme v našem časopise Maskot. Pan učitel je přísný a zásadový, ale to neznamená, že by s ním byla nuda. Vše čemu nerozumíme nám ochotně vysvětlí.

● Mgr. Mirka Čejková

Paní zástupkyně nám vysvětluje, kdy se bílí a kdy je čas na býlíz čehož jste jistě poznali, že dohlíží na jazykovou stránku našeho díla. Ve škole nás vyučuje předmět Svět práce. Paní zástupkyně je velice milá a pořádá pro nás všechny velké akce školy.

● Mgr. Kamila Jandová

S paní učitelkou na přírodopis se pravidelně vypravujeme do přírody zkoumat okolní vegetaci a provází naši cestu rostlinozpytem a živočichopisem. Díky projektu ŠVNS vyrážíme častěji k řece, kde je velice hezky. Paní učitelka je velice hodná. Ve svém oboru je velice vzdělaná a ví snad vše, na co se jí jen zeptáme. Učí nás přírodopis a chemii.

● Mgr. Stanislav Šafránek

Pan učitel nás seznamuje s naší minulostí. Probíráme s ním historii Vitorazska a města České Velenice. Připravil pro nás série pracovních listů a přednášek na toto téma. Dozvěděli jsme se od něj mnoho dosud zajímavých věcí. Vzal nás do archívu v Třeboni.

ÚVODNÍ PROJEKTOVÝ DEN

Rozdělili jsme se na dvě skupiny. Jedna ze skupin byla v počítačové učebně a učila se používat fotoaparát a GPS navigaci. Zkoušeli jsme také různé programy na počítači. Druhá skupina šla ven a prošla celou stezku a nasbírala nějaké materiály. Po dvou vyučovacích hodinách si to obě skupiny vyměnily.

Ve škole jsme si stanovili „body“ jednotlivých zastavení virtuální naučné stezky. Jako první stanoviště jsme zvolili školu.

Zaznamenali jsme souřadnice a udělali jsme pár momentek. Poté jsme šli na druhé stanoviště, které je poblíž řeky na krásném paloučku, kde je spousta zajímavých rostlin a živočichů. Zase jsme zaznamenali souřadnice a udělali několik snímků. Kromě fotografií a souřadnic jsme si říkali zajímavosti o rostlinách, které zde rostou a také informace o živočiších, kteří zde žijí. Třetí stanoviště bylo u samotné řeky Lužnice, jíž také probíhají hranice s Rakouskem. I u řeky žije velké množství nádherných a zajímavých živočichů a roste zde nepřeberné množství rostlin. V kalužích jsme mohli vidět řasy a různý hmyz. U řeky roste i krásná vysoká rostlina s růžově fialovými květy netýkavka. S jejími semeny jsme si užili.

Poté jsme prošli kolem řeky a došli jsme až na naše malé náměstíčko, kde byl čtvrtý bod. Opět jsme vše zdokumentovali a zaznamenali jsme trasové body.

Dozvěděli jsme se zde o trolejbusu, který jezdil z Českých Velenic na náměstí Gmündu. Trolejbus tady byl zřízen, protože cesta z náměstí Českých Velenic na náměstí Gmündu byla dlouhá skoro 3km. Odsud jsme šli kaštanovou alejí.

Tato alej je typická pro naše město, jak napovídá i znak města, ve kterém je kaštanový list. Kaštanovou alejí jsem došli až k českovelenické radnici, kde jsme si také povídali o kronice a různých dalších záležitostech a pojmech, které se týkají projektu.

Pokračovali jsme pomalu k našemu kostelu sv. Anežky České, kde jsme nasbírali jakési listy ze stromů a opět jsme si povídali o projektu. Fotografií z prvního projektového dne bylo opravdu hodně, ale ne všechny se povedly a samozřejmě ty povedené jsme museli upravit a dodělat na počítači.

Kromě fotografií jsme nasbírali také různé rostliny či jejich části. Ty jsme si určili a roztřídili podle názvů a názvy jsme zaznamenali. Paní učitelka Jandová nám se vším pomohla, a proto jsme měli třídění hotové v okamžiku.

Naše virtuální stezka je sice relativně krátká (*poznámka redakce to si teda nemyslíme*), ale rozhodně zajímavá z hlediska informací i z hlediska zajímavých rostlin a živočichů.

O PROJEKTU

Úvodní projektová hodina

V úvodní hodině projektu nás paní Kučerová z Novohradské občanské společnosti seznámila s projektem a trasou, po které povede naše stezka. Také nám o představila další školy, se kterými budeme spolupracovat, a nakonec si navzájem výsledky naší práce předvedeme.

Po prezentaci nám rozdala do skupinek mapy, do kterých jsme zakreslovali stanoviště, kterými budeme procházet (škola, Lužnice, pěší přechod, hotel Konsul a kostel sv. Anežky).

Také nám řekla, že práci na stezce a naše pokroky zachytíme v několika číslech časopisu. Zvolili jsme formu zvláštních vydání našeho tradičního školního časopisu Maskot.

Doufáme, že se Vám náš společný časopis líbí a přečtete si i naše další čísla.

Vybíráme z ANKETY:

Co si myslíš o tomto projektu?

Je dobré, že se něco o historii našeho města dozvíme. (většina)

Raději bychom se učili, protože lezení blátem a kopřivami nám stejně nic nedá. (menšina)

Rádi se něco nového dozvíme. (všichni)

Kudy půjdeme

Naše stezka má pět zastavení. Na prvním stanovišti, u naší školy, se chceme věnovat historii našeho města a historickému území Vitorazska. Druhé stanoviště je

Výškový profil stezky

u řeky nedaleko ulice Komenského. U břehů Lužnice se zabýváme vyhledáváním a rozpoznáváním různých rostlin a živočichů. Tento výzkum pokračuje až k třetímu stanovišti a to k hraničnímu přechodu do Gmündu pro pěší a cyklisty.

Čtvrté stanoviště bude v blízkosti hotelu Konsul, ale mnohem výstižnější jméno je "kaštanová alej". Tady je

námětem naší práce městská zeleň a také historické souvislosti osídlení našeho města. Alejí projdeme kolem Městského úřadu ke kostelu sv. Anežky České a do přilehlého parku.

U kostela budeme zpytovat dřeviny a stromy, a samozřejmě se dotkneme historie výstavby

Stanoviště:

Souřadnice GPS:

1. ŠKOLA N48° 46. 236' - E014° 58. 235'
2. U ŘEKY N48° 46. 069' - E 014° 58. 349'
3. HRANIČNÍ PŘECHOD N48° 45. 971' - E014° 58. 135'
4. HOTEL KONSUL N48° 46. 025' - E014° 57. 970'
5. KOSTEL sv. ANEŽKY N48° 46. 180' - E014° 57. 927'

kostela a jeho významu pro české obyvatele Velenic v době před 2 . světovou válkou.

Námětů pro naši práci máme tedy více než dost, snad stihneme všechna témata zpracovat ve formě, která bude vhodná a přijatelná i pro naše mladší spolužáky, kterým chceme v závěru výsledky naší práce prezentovat a stezkou je provést.

Trasa stezky

Procházka

stezka: Lužnice

2. Cesta Dne 1.10. 2010 jsme prošli stezku. Cestou jsme sbírali různé rostliny, plody a živočichy. Na vodní živočichy jsme používali síťky. Také jsme sbírali listy, žaludy, kaštiny, netýkavku a požerku klíněnkou. Poznali jsme spoustu živočichů skokana, hnědého, pakomára, jepici, chrostíka...a další. Nasbírané živočichy, listy, a plody jsme si vzali do školy. Zbývá nám nasbírané materiály mikroskopovat.

●3. 11. Vypravili jsme se po naší stezce se dvěma odborníky na botaniku a pí. Kučerovou. Všechny rostliny, které jsme viděli, jsme měli náležitě okomentovány. Z vycházky jsme si odnesli mnoho zajímavých poznatků, které se nám v přírodopise budou rozhodně hodit.

V KAŠTANOVÉ ÁLEJI

Kaštany jsou pro naše město tak typické, že se list jírovce dostal i do znaku a vlajky města.

Znak n
Č. Vele

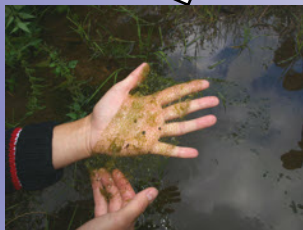
Li

Středem města České Velenice prochází nádherná promenáda s kaštanovou alejí. Místo abyste šli prašnou ulicí, jdete parkem a nad hlavami vám zpívají ptáčci. Na podzim se v ní mohou děti přetrhnout v boji o kaštany, které pak odevzdávají myslivcům, kteří je sypají hladovým zvířátkům v lese.

U hotelu Konsul

MASKOT

řasa Sít'ovka

1. Cesta

Minulý pátek
byl strašný.

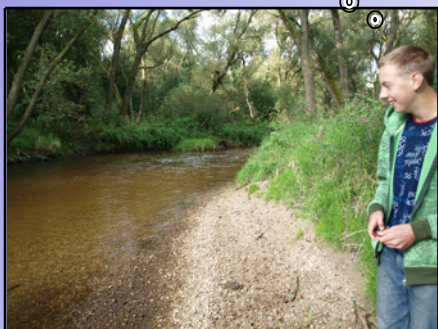
Museli jsme
šlapat bahnem a z
toho jsem měla
moje bílý boty
špinavý. Když jsme
šli kolem řeky těmi
kopřivami, tak jsem se
popálila a moje kámoška
uklouzla a spadla.

Naštěstí ne do řeky. O kus
dál jsme našli kolo a helmu.

To snad není možný, jak
lidí vyhazují odpadky do
přírody. Co se týká
přírodopisu, tak jsme tam
našli netýkavku a tu
spoustu kopřiv. Když jsme
konečně vylezli do
civilizace, tak to už bylo
dobré. Dozvěděli jsme se
ještě něco o kaštanech a pak
jsme šli zpátky do školy.

Úryvek slohu Jaroslavy Kohoutkové

Co si takhle
zaplavat se
pstruhy?

Všechno si
pořádně
zapišu...

Nachází se
zde mnoho
zajímavých rostlin
a živočichů...

A JSME ZASE U ŘEKY...

Jé,
já jsem jako
vodník na
vrbě!

Návštěva městského úřadu

při dějepise

V pondělí 25. října jsme se celá třída na dvě hodiny vypravili s panem učitelem Safránkem a paní zástupkyní na Městský úřad v Č. Velenicích

Pan místostarosta Kotrč nás nejprve seznámil s historií Českých Velenic a území, na kterém se naše město nachází. Poté nám četl zajímavosti z nejstarší kroniky města, která mapuje historii území od 12. století. Jak už všichni víme, jsou České Velenice město sice s krátkou, ale bohatou historií (železniční uzel, dílny ŽOS, úzkokolejka, trolejbus, bombardování, železná opona, atp.). Při vyprávění pana učitele o historii celého Vitorazska jsme si mohli listovat a číst v kronice. Ten, kdo jí psal, si s ní dal mnoho práce, jelikož jí vytvářel celý rok. Tato pamětní kniha města je celá psána nádherným písmem a doplňována ilustracemi. Dozvěděli jsme se, jak se měnily hranice, problém určení, jestli bylo Vitorazsko českým nebo německým územím, jelikož se místní obyvatelstvo prolínalo. Bohužel převažovali Němci, kteří rychleji kolonizovali bažinaté pralesy, které se zde nacházely. A proto existují české názvy měst a vesnic v nynějším rakouském Vitorazsku a naopak. Centrem Vitorazska bylo město Weitra s hradem Vitoraz na kterém kdysi dávno vládl kníže Vitorad, po němž dostalo celé území název.

Historie

Zabloudíme historií, kde se Hitlerovi muži s námi bijí.

Z ucha si vyndej sluchátko, vždyť tolik zajímavostí se dozvíš zakrátko!

Třeba, že úzkokolejka měla tady trať, že je Vitorazsko mýtus? Tak ať!

Teď už však čti dál, kdo by se historie přece bál!

Magdaléna Tonková

Městský úřad

Osmáci v zasedací místnosti

Zpráva z exkurze v Třeboni

Dne 26.11.2010 jsme s našimi pedagogy Kamilou Jandovou a Stanislavem Šafránkem jeli vlakem do Třeboně, abychom se dozvěděli, co na Třeboňsku žije a také bližší informace o historii města České Velenice.

Vše jsme odstartovali na nádraží, kde jsme se sešli v 6° hod.

V Třeboni jsme se vydali do jedné ze ZŠ, kde jsme přečkali 45min. v tělocvičně. Jakmile jsme do tělocvičny vstoupili, celá třída začala lézt na žebřiny a šplhat po provazech. Prostě orangutani... Paní učitelka Jandová si tuto činnost také vyzkoušela.

Konečně uběhlo tři čtvrtě hodiny a my jsme se odebrali do Státního oblastního archivu (SOA) v Třeboni. Tam nás přivítala paní archivářka a řekla nám něco o jejich práci a poslání.

Poté jsme byli rozděleni na dvě skupiny. Jedna zůstala v badatelně. Byla rozdělena na dalších 5 skupin a každá z nich dostala jeden ročník Jihočeského obzoru (noviny) z let 1923-1938, kde bádala po informacích o Českých Velenicích. Po této fázi návštěvy archivu nás provedla paní archivářka depozitářem, kde jsou uloženy matriky, pozemkové knihy, ..., které čekají na restaurování, nebo jsou již zrestaurovány.

Co možná nevíte :

Co je to archiv ?

Je to instituce pečující o písemnosti. Stará se a uchovává mapy, plány, biografie, gramofonové desky, matriky, pozemkové knihy... Neustále sleduje všechny podniky a instituce. V současnosti také převádí uchovaná díla do digitální podoby.

Jak se pečuje o písemnosti ?

V místnostech musí být určitá vlhkost a teplota. Když jsou písemnosti v nedobré až zuboženém stavu, čekají na svou restauraci. To znamená, že čekají na svou opravu.

Co je to badatelna ?

Je to místnost, kde máte možnost pátrat po jakékoli (pokud se v tomto archivu nacházejí) písemné informaci. Dnes často hledají genealogové informace o svých předcích.

Co je to matrika ?

Matrika je kniha, která zaznamenává narození, sňatek, úmrtí každého člověka.

Nejstarší matrika v Třeboňském archivu je z r.1589. V digitálním archivu SOA v Třeboni jsou matriky zhruba do roku 1930. **930.**

BÁDÁNÍ V TŘEBOŇSKÉM ARCHIVU

V pátek 26.11.2010 jsme se vydali vlakem na exkurzi do Státního oblastního archivu v Třeboni. Byli jsme rozděleni na dvě poloviny. Jedna zůstala v archivu a vyhlédávala o Č. Velenicích různé zajímavé zmínky. Ta druhá šla s paní učitelkou Jandovou na přednášku CHKO Třeboňsko. Poté jsme se vyměnili. V archivu jsme se dostali na místa, kam se jen tak obyčejný smrtelník nedostane, jelikož jak nám bylo sděleno archiv není žádné museum.

Informace z archivu: Archiv instituce pečující o písemnosti uschovává mapy, plány, fotografie, gramofonové desky atd... neustále archivuje materiály podniků, institucí.

Badatelna pátrání po písemných informacích.

Matriky narození, sňatek, úmrtí (zázpisy).

Restaurátormusí respektovat postup, jakým bylo dílo uděláno.

Pozemkové knihymajetky, kupní smlouvy, dávky, domy (zázpis)

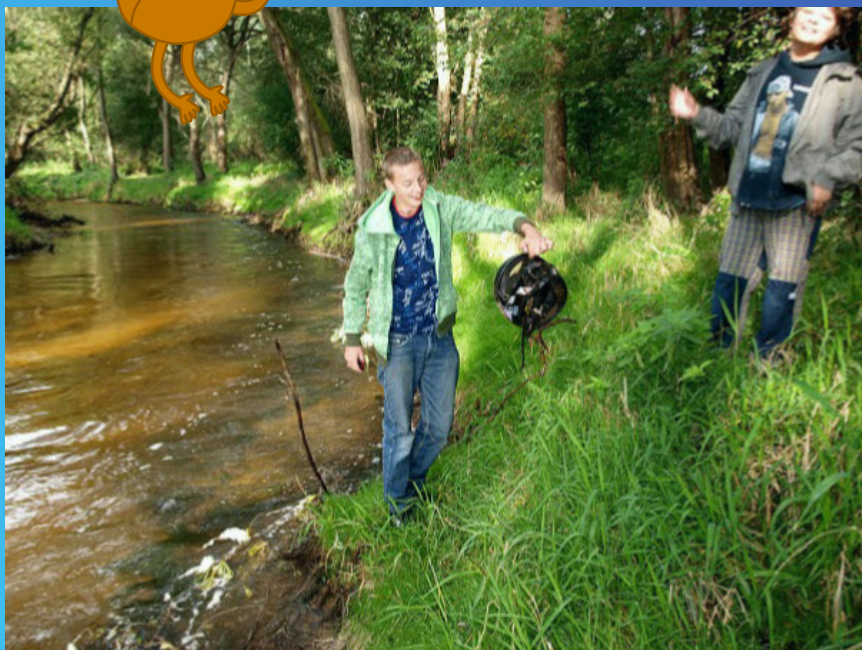
Inventář průvodce v kartonech.

MASKOTOVY PTÁKOVINY

Aneb co se nám také stalo,
co jsme objevili, jaké máme
pocity...

- Místo bílých bot hnědé a smradlavé. To je častý výsledek z cest po stezce.
- Neposlušný žák, který z prapodivného důvodu udělal paní učitelce parohy jako jelenovi.. ještě že existuje program na úpravu fotek.
- Některé dámy plakaly nad svým špinavým a zničeným oblečením a pánové se smáli
- Luboš jako šťastný nálezce helmy. Vyndal ji z řeky s nasazením vlastní obuvi.
- Nákupní košík z obchodu nalezený v řece. I to je jeden z pokladů, které jsme objevili.
- Martin zůstal jako přikovaný, když viděl figurínu v bahenní koupeli v galerii na zámku.
- Michal našel v řece dokonce kolo.

Stezka - to je také:

- Semínka netýkavky létající po žácích.
- Vlasy plné bodláků.
- Místní vodník na stromě.
- Míša nechtěně v řece.

DOUFÁME, ŽE SE VÁM NÁŠ ČASOPIS LÍBIL...

MASKOT

Nepodepsané články
zpracovala redakční
rada časopisu ŠVNS

V časopise MASKOT, speciální vydání
ŠVNS byly použity práce žáků osmé
třídy.

REDAKČNÍ RADA:

Marek Zimmer

Martin Řepa

David Tyemnyák

Martin Mráz

Mgr. Pavel Cehák

Informace byly čerpány v
třeboňském archivu,
Českovelenickém zpravodaji, kronice
města České Velenice a samozřejmě
také na internetu.

Informace o nás a naší
škole se dozvíte na
internetových stránkách
ZŠ

www.zsvelenice.cz

V příštím čísle časopisu Maskot ŠVNS se mimo jiné můžete těšit na:

1. Podrobné popsání naší stezky a stanovišť
2. Vitorazsko, pravda nebo mýtus?
3. Historie města České Velenice
4. Výlet do Českého Krumlova
5. Naši reportéři v ulicích města
6. Další zprávy z aktivit v rámci projektu

INVESTICE DO ROZVOJE VZDĚLÁVÁNÍ